

Publicerad 2008-10-14 22:00 av Rude Billy

I ett svart hål finns ingen glädje

Vad gör man när man inte vet vad det är som tynger en?

När allt man vet är att man långsamt dras neråt.

Långsamt, men ibland i 170.

Det rasar, rusar och sveper förbi.

Allt i ett virrvarr av bilder, hoptryckta till en grå massa.

Något håller mig kvar, något gör mig oförmögen att resa mig upp.

Jag står på knä, bakbunden och framför står ödet med ett baseboll trä och asgarvar!

Jag, gråter, skriker, spottar och fräser men allt som händer är att jag blir klubbad ännu en gång.

Ytterligare en spottloska i ansiktet!

Vad gör jag när världen dras bort under mina fötter och allt som håller mig uppe är en tunn sytråd?

Vem ska få mig att orka?

Vem ska ge mig hjälpen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rude Billy med Poeter.se id #21054 innehar upphovsrätten